

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA  
SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 9694/55/2015

operator 2711

**ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 9 noiembrie 2016

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: .....

JUDECĂTOR: .....

GREFIER: .....

Ministerul Public este reprezentat de procuror ..... din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

Pe rol se află judecarea apelului declarat de inculpatul ..... împotriva sentinței penale nr. 1376/16.06.2016 pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 9694/55/2015.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns inculpatul apelant, asistat de avocați aleși ..... și .....

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța învederează faptul că s-a fixat un nou termen de judecată cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea unei chestiuni de drept discutată la termenul anterior, având în vedere faptul că s-a apreciat că se impune punerea în discuția părților a unor împrejurări legate de obiectul sesizării, respectiv cu privire la conținutul întrebării care să fie adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a lămuri: dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015 (prin care s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională), fiind dezincriminată fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale în sensul art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în situația în care atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu beneficiarul au avut loc anterior datei de 01.10.2011 când a intrat în vigoare Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, când noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial, cum s-a stabilit în par. 20 din Decizia Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015.

Reprezentanta Ministerului Public arată că înțelege să mențină concluziile susținute de procuror cu ocazia discutării cererii formulate de avocatul inculpatului de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție la termenul anterior de judecată.

Avocatul ales al inculpatului, avocat ..... arată că este de acord ca întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă conținutul arătat de instanță, însă solicită ca în completare să se facă trimitere și la paragraful 14 din Decizia nr. 85/23.02.2016 a Curții Constituționale publicată în Monitorul Oficial nr. 315/25.04.2016, prin care, examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că, asupra constituționalității dispozițiilor art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, s-a mai pronunțat prin Decizia nr.46 din 16 februarie 2016, nepublicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, prin care a

reținut că prevederile art.253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969 sunt similare dispozițiilor art.301 din Codul penal în vigoare, asupra cărora instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională. Prin Decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, instanța de contencios constituțional a constatat că sintagma „ori în cadrul oricărei persoane juridice” din cuprinsul dispozițiilor art.308 alin.(1) din Codul penal, cu raportare la art.301 din Codul penal, este neconstituțională.

Avocat ....., avocat ales al inculpatului, achiesează la concluziile avocatului .....

Avocat ....., avocat ales al inculpatului, solicită suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate, întrucât are legătură cu fondul cauzei.

## CURTEA

Constată următoarele:

**Prin cererea depusă** la dosar la termenul de judecată din data de 26.10.2016, avocatul ales al inculpatului ....., avocat ..... a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei: dacă, având în vedere considerentele Deciziilor Curții Constituționale a României nr. 603/2015, nr. 85/2016 și nr. 46/2016, infracțiunea prevăzută de art. 253<sup>1</sup> C.pen. din 1968 în varianta săvârșirii faptei prin raportare la o persoană cu care funcționarul public „s-a aflat în raporturi comerciale în ultimii cinci ani” este în prezent dezincriminată.

În motivarea cererii, a arătat că prin sentința penală nr. 1376 pronunțată la data de 16.06.2016 de către Judecătoria Arad - Secția penală în dosarul nr. 9694/55/2015, inculpatul ..... a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de patru ani închisoare, în regim de detenție, pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de conflict de interese, instanța de fond reținând faptul că inculpatul, în calitate de primar al orașului Curtici, a atribuit mai multe contracte unor societăți comerciale cu care ar fi avut anterior relații comerciale direct sau prin societățile comerciale al căror asociat și administrator era.

De asemenea, prin aceeași sentință, instanța de fond a constatat faptul că prin Decizia nr. 603/06.10.2015 a Curții Constituționale a României s-a statuat că „dacă până la intrarea în vigoare a Codului civil, la 1 octombrie 2012, noțiunea de -raport comercial- avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial în prezent această noțiune nu își mai poate găsi aplicabilitatea, având în vedere transformările profunde și structurale operate la nivelul Codului civil”. A precizat că, pe cale de consecință, instanța de fond a apreciat că în speța de față „inculpatul ..... a stabilit raporturi comerciale cu toate societățile enumerate anterior datei de 01.10.2011, când noțiunea de raport comercial avea un înțeles determinat și determinabil, condiție în care Decizia nr. 603/06.10.2015 a Curții Constituționale nu poate să conducă la achitarea inculpatului”.

S-a învederat că, deși Decizia Curții Constituționale nr. 603/06.10.2015 nu face trimitere expresă și la infracțiunea de conflict de interese reglementată de prevederile art. 253<sup>1</sup> C.pen. din 1968, prin Decizia nr. 85/23.02.2016. Curtea Constituțională a României a statuat faptul că „examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra constituționalității dispozițiilor art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 46 din 16 februarie 2016, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, prin care a reținut că prevederile art. 253<sup>1</sup> C.pen. din 1969 sunt similare dispozițiilor art. 301 din Codul penal în vigoare, asupra cărora instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015, prin care a admis excepția de

neconstituționalitate și a constatat că sintagma "raporturi comerciale" din cuprinsul dispozițiilor art. 301 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională".

S-a apreciat că, având în vedere aspectele arătate (inclusiv motivarea instanței de fond privind inaplicabilitatea Deciziei nr. 603/06.10.2015 a Curții Constituționale a României în speța de față), precum și prevederile art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 4 C.pen., se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea chestiunii de drept mai sus indicate, de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Totodată, se consideră că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 475 C.pr.pen. pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în sensul arătat.

La acest termen de judecată, *instanța*, din oficiu a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a lămuri: dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015 (prin care s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională), fiind dezincriminată fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale în sensul art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în situația în care atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu beneficiarul au avut loc anterior datei de 01.10.2011 când a intrat în vigoare Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, când noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial, cum s-a stabilit în par. 20 din Decizia Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015.

***Constată admisibilitatea sesizării potrivit art. 475 C. pr. pen., având în vedere următoarele:***

Curtea de Apel Timișoara este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță potrivit art. 408 și urm. C. pr. pen.

Chestiunea de drept are caracter de noutate, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

De lămurirea prezentei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, chestiunea de drept vizând tipicitatea infracțiunii obiect al judecății și aplicarea art. 4 C.pen. după intrarea în vigoare a Legii 286/2009 privind Codul penal.

### ***Obiectul cauzei***

**Prin sentința penală nr. 1376 din data de 16 iunie 2016, pronunțată în dosarul nr. 9694/55/2015, Judecătoria Arad, în baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ..... pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (două acțiuni infracționale – atribuirea contractului public nr. 35/02.12.2010, în valoare de 79.464,19 lei, și a aprobării plății de 79.464,19 lei).**

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal a condamnat inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (două acțiuni infracționale – atribuirea contractului public nr. 20/21.05.2012, în valoare de 81.000 lei, și a aprobării plății de 81.000 lei).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare. (52 de acțiuni infracționale – aprobarea efectuării unui număr de 52 plăți în perioada 23.12.2009 -21.12.2012 către ....., în valoare totală de 4.215.952,39 lei).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (două acțiuni infracționale – atribuirea în mod direct a contractului public nr. 17/2010 în valoare de 54.705,73 lei, și a aprobării unei plăți în cadrul acestui contract).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare. (11 acțiuni infracționale – efectuarea unui număr de 11 plăți în perioada 29.10.2007-26.08.2011, în valoare totală de 86.624, 4 lei).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (cinci acțiuni infracționale – atribuirea în mod direct și semnarea contractului nr.12/2011, în valoare de 49.972 lei, precum și aprobarea și semnarea a 4 OP cu ordonanțările de plată aferente).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (două acțiuni infracționale – semnarea OP nr. 89/25.08.2011, în valoare de 1.910 lei, precum și a ordonanțării de plată aferente nr. 191/25.08.2011 și semnarea ordonanțării de plată nr. 60/29.03.2011).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (patru acțiuni infracționale – atribuirea în mod direct a contractului public cu nr. 44/30.09.2009, în valoare de de 74.436,51 lei, și a aprobării unui număr de trei plăți în cadrul acestuia).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (trei acțiuni infracționale – atribuirea în mod direct a contractului public nr. 7/11.03.2011, în valoare de 56.000 lei, și a aprobării unui număr de două plăți în cadrul acestuia).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (trei acțiuni infracționale – atribuirea în mod direct a contractului public nr. 5/20.02.2012, în valoare de 65.280,73 lei și a aprobării unui număr de două plăți în cadrul acestuia).

În baza art. 253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal 1969 și în condițiile art. 5 Cod penal l-a condamnat pe inculpatul ....., pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare. (trei acțiuni infracționale – aprobarea efectuării unui număr de 3 plăți în cadrul contractelor nr. 4/2010 și nr. 34/2010), toate cu aplicarea art.33lit.a) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În baza art.33 lit. a - art.34 lit. b Cod penal (1969), a aplicat inculpatului ..... pedeapsa cea mai grea, aceea de 3 (trei) ani închisoare, pe care a sporit-o cu 1 (un) an închisoare dispunând ca inculpatul să execute în final pedeapsa de 4 ani închisoare, în regim de detenție.

În baza art.253<sup>1</sup> alin.1 Cod penal (1969) raportat la art. 65 alin. 2 si 3 Cod penal (1969) si la art. 53 pct. 2 lit. a Cod penal (1969), a aplicat inculpatului, pe perioada de 10 ani, pedeapsa complementara a interzicerii drepturilor prevăzute la art. 64 alin.1 lit. a teza a II-a si lit. b Cod penal si anume: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice si dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 71 Cod penal (1969), a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. la art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a si lit. b Cod penal, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până la terminarea executării pedepsei.

A respins solicitarea apărătorului ales a inculpatului cu privire la schimbarea încadrării juridice, în sensul aplicării noului cod penal ca fiind mai favorabilă inculpatului ....., ca neîntemeiată.

A constatat faptul că inculpatul a fost asistat în cursul judecății de apărător ales.

În baza art.274 al.1 Cod procedură penală a obligat inculpatul la plata sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de către stat.

*În fapt* s-a reținut, în esență, că inculpatul ....., primar și ordonator de credite al Orașului ..... și ordonator de credite al Casei de Cultură .....: a atribuit în mod direct și a semnat contractul public nr. 35/02.12.2010, în valoare de 79.464,19 lei, către ....., aprobând ulterior plata sumei de 79.464,19 lei și semnând ordinul de plată, în condițiile în care anterior a beneficiat de foloase materiale din partea acestuia, prin preluarea contractului de vânzare-cumpărare de la ..... și plata contravalorii imobilului, și în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între ....., al cărei asociat unic și administrator era inculpatul, și .....; a atribuit în mod direct și a semnat contractul public nr. 20/21.05.2012 în valoare de 81.000 lei, către ....., aprobând ulterior plata sumei de 81.000 lei și semnând ordinul de plată, în condițiile în care anterior a beneficiat de foloase materiale din partea acestuia, prin preluarea contractului de vânzare-cumpărare de la ..... și plata contravalorii imobilului, și în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între ....., al cărei asociat unic și administrator era inculpatul, și .....; a aprobat efectuarea unui număr de 52 plăți în perioada 23.12.2009-21.12.2012 către ....., în valoare totală de 4.215.952,39 lei, în condițiile în care anterior a beneficiat de foloase materiale din partea acestuia, prin preluarea contractului de vânzare-cumpărare de la ..... și plata contravalorii imobilului, și în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între ....., al cărei asociat unic și administrator era inculpatul, și .....; a aprobat efectuarea unui număr de 11 plăți către ....., în perioada 29.10.2007-26.08.2011, în valoare totală de 86.624,4 lei, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între inculpat, ca persoană fizică, și ....., dar și între ..... și ....., al căror asociat unic și administrator era inculpatul, și .....; a aprobat efectuarea unui număr de 4 ordine de plată, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între inculpat, ca persoană fizică, și ....., dar și între ..... și ....., al căror asociat unic și administrator era inculpatul și .....; a atribuit în mod direct și a semnat contractul public nr.12/2011, în valoare de 40.300 lei +TVA (total 49.972 lei), către ....., aprobând ulterior plata sumei aferente contractului și semnând un număr de 4 ordine de plată, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între ....., al cărei asociat majoritar era inculpatul, și .....; a aprobat efectuarea unui număr de 2 plăți către ....., semnând ordonanțările de plată nr.191/25.08.2011 și nr. 60/29.03.2011, precum și OP 89/25.08.2011, aferent ordonanțării nr.191/25.08.2011, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între ....., al cărei asociat majoritar era inculpatul, și .....; a atribuit în mod direct și a semnat contractul public cu nr. 44/30.09.2009, în valoare de 74.436,51 lei, către ....., administrată de martorul ....., aprobând ulterior plata sumei de 74.436, 51 lei și semnând ordonanțările de plată și un număr de 3 ordine de plată, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între inculpat, ca persoană fizică și .....; a atribuit în mod direct și a semnat contractul public cu nr. 7/11.03.2011, în valoare de 56.000 lei, către ....., aprobând ulterior prin două ordonanțări de plată suma de 56.000 lei și semnând un număr de 2 ordine de plată, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între inculpat, ca persoană fizică și ....., avându-l ca asociat și administrator pe ....., precum și ....., avându-l ca administrator pe .....; a atribuit în mod direct și a semnat contractul public cu nr. 5/20.02.2012, în valoare de 65.280,73 lei, către ....., aprobând ulterior prin două ordonanțări de plată, plata sumei de 65.280,73 lei, și semnând un număr de 2 ordine de plată, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între inculpat, ca persoană fizică, și ....., avându-l ca asociat și administrator pe ....., precum și ....., avându-l ca administrator pe .....; a aprobat efectuarea unui număr de 3 plăți în valoare

de 98.688,65 lei, în cadrul contractelor nr.4/2010 și nr. 34/2010, încheiate ..... și ....., semnând OP 256/31.03.2010, nr. 146/02.12.2010 și 161/22.12.2010, în condițiile în care anterior au existat relații comerciale între inculpat, ca persoană fizică, și ....., avându-l ca asociat și administrator pe ....., precum și ....., avându-l ca administrator pe .....

**Împotriva** acestei soluții a declarat apel inculpatul ....., care prin avocat ales a solicitat schimbarea încadrării juridice a tuturor faptelor pentru care a fost trimis în judecată și anume din conflict de interese prevăzut de art.253<sup>1</sup> Cod Penal 1969, în infracțiunea de conflict de interese prevăzut de art.301 Noul Cod Penal în raport de prevederile art.5 Noul Cod Penal, stabilind legea penală mai favorabilă aplicabilă ca fiind noul cod penal. De asemenea, s-a solicitat achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (două acțiuni infracționale - atribuirea contractului public nr. 35/02.12.2010, în valoare de 79.464,19 lei, și a aprobării plății de 79.464,19 lei); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare (două acțiuni infracționale - atribuirea contractului public nr. 20/21.05.2012, în valoare de 81.000 lei, și a aprobării plății de 81.000 lei); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin. 1 lit b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 3 (trei) ani închisoare (52 de acțiuni infracționale - aprobarea efectuării unui număr de 52 plăți în perioada 23.12.2009 - 21.12.2012 către ....., în valoare totală de 4.215.952,39 lei); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare (două acțiuni infracționale - atribuirea în mod direct a contractului public nr. 17/2010 în valoare de 54.705,73 lei, și a aprobării unei plăți în cadrul acestui contract); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare (11 acțiuni infracționale - efectuarea unui număr de 11 plăți în perioada 29.10.2007-26.08.2011, în valoare totală de 86.624, 4 lei); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (cinci acțiuni infracționale - atribuirea în mod direct și semnarea contractului nr. 12/2011, în valoare de 49.972 lei, precum și aprobarea și semnarea a 4 OP cu ordonanțările de plată aferente); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin. 1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (două acțiuni infracționale -semnarea OP nr. 89/25.08.2011, în valoare de 1.910 lei, precum și a ordonanțării de plată aferente nr. 191/25.08.2011 și semnarea ordonanțării de plată nr.60/29.03.2011); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16

alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (patru acțiuni infracționale -atribuirea în mod direct a contractului public cu nr. 44/30.09.2009, în valoare de 74.436,51 lei, și a aprobării unui număr de trei plăți în cadrul acestuia); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care am fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (trei acțiuni infracționale -atribuirea în mod direct a contractului public nr. 7/11.03.2011, în valoare de 56.000 lei, și a aprobării unui număr de două plăți în cadrul acestuia); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin.1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (trei acțiuni infracționale - atribuirea în mod direct a contractului public nr. 5/20.02.2012, în valoare de 65.280,73 lei și a aprobării unui număr de două plăți în cadrul acestuia); achitarea inculpatului în temeiul art.396 alin. 1 și alin.5 din Noul Cod de Procedură Penală raportat la dispozițiile art.16 alin.1 lit.b din Noul Cod de Procedură Penală și în condițiile art.5 din Noul Cod Penal, în ceea ce privește infracțiunea de conflict de interese prevăzută de art.301 din Noul Cod Penal, pentru care a fost condamnat în primă instanță la o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, (trei acțiuni infracționale -aprobarea efectuării unui număr de 3 plăți în cadrul contractelor nr. 4/2010 și nr. 34/2010).

***Punctele de vedere ale procurorului și inculpatului asupra chestiunii de drept sesizate:***

**Reprezentantul Ministerului Public** a arătat că menține concluziile de la termenul anterior de judecată, când s-a discutat cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată de avocatul ales al inculpatului. Se constată, astfel că opinia procurorului a fost în sensul că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

**Inculpatul**, prin avocații săi aleși, a arătat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a lămuri următoarele:

- dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015 (prin care s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională), fiind dezincriminată fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale în sensul art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în situația în care atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu beneficiarul au avut loc anterior datei de 01.10.2011 când a intrat în vigoare Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, când noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial, cum s-a stabilit în par. 20 din Decizia Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015

- totodată a apreciat că se impune a se face trimitere la paragraful 14 din Decizia nr. 85/23.02.2016 a Curții Constituționale publicată în Monitorul Oficial nr. 315/25.04.2016, prin care, examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că, asupra constituționalității dispozițiilor art.253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, s-a mai pronunțat prin Decizia nr.46 din 16 februarie 2016, nepublicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, până la data pronunțării

prezentei decizii, prin care a reținut că prevederile art.253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969 sunt similare dispozițiilor art.301 din Codul penal în vigoare, asupra cărora instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională. Prin Decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, instanța de contencios constituțional a constatat că sintagma „ori în cadrul oricărei persoane juridice” din cuprinsul dispozițiilor art.308 alin.(1) din Codul penal, cu raportare la art.301 din Codul penal, este neconstituțională.

**Chestiunea de drept** vizează interpretarea prevederilor art. 253<sup>1</sup> C.pen., respectiv dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015 (prin care s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională), fiind dezincriminată fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale în sensul art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în situația în care atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu beneficiarul au avut loc anterior datei de 01.10.2011 când a intrat în vigoare Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, când noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial, cum s-a stabilit în par. 20 din Decizia Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015.”

#### ***Punctul de vedere al completului de judecată.***

Curtea Constituțională, prin decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională față de lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a sintagmei „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art. 301 alin. (1) din Codul penal ceea ce contravine principiului legalității incriminării, prevăzut la art.1 din Codul penal și la art.7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și, în consecință, dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție, care se referă la calitatea legii.

Cum s-a stabilit cu valoare de principiu de către Curtea Constituțională forța obligatorie ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea a reținut că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr.1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr.1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.796 din 23 noiembrie 2009, și Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, Decizia nr.265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.5 din Codul penal Publicată în Monitorul Oficial nr.372 din 20.05.2014).

Pentru a constata lipsa de claritate a sintagmei „raporturi comerciale” CCR a avut în vedere ca principal argument faptul că „noțiunea de raport comercial nu mai este expres definită prin legislația în vigoare, ca urmare a abrogării, prin dispozițiile art.230 lit.c) și i) din Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.409 din 10 iunie 2011, a Codicelui de comerț din 1887 și a Codului comercial Carol al II-lea, și nici nu poate fi dedusă prin interpretarea dispozițiilor civile în vigoare”. S-a mai arătat că „Întrucât Codul penal actual a intrat în vigoare



la un moment ulterior Codului civil, acesta, atunci când se raportează la noțiuni specifice dreptului civil, trebuie să o facă prin utilizarea unor termeni și noțiuni proprii dreptului pozitiv și nu prin recurgera, fără o motivare justă, la termeni și noțiuni autonome, atunci când situația normativă nu o impune.”

Cu toate acestea, prin aceleași considerente, de asemenea obligatorii, în par. 20 al Deciziei, Curtea Constituțională a constatat că „până la intrarea în vigoare a Codului civil, la 1 octombrie 2011, noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial „și doar în prezent această noțiune nu își mai poate găsi aplicabilitatea, având în vedere transformările profunde și structurale operate la nivelul Codului civil.

În concluzie, prin Decizia Curții Constituționale se stabilește un moment clar de la care noțiunea de „raport comercial” a devenit lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, respectiv 01.10.2011, stabilind totodată că până la acea dată sintagma avea un înțeles normativ determinat și determinabil. Prin urmare, se pune problema modului de apreciere a actelor și deciziilor funcționarului public prin care s-a realizat un folos material pentru o altă persoană cu care acesta s-a aflat în raporturi comerciale, în cazul în care, anterior datei de 01.10.2011, aceste raporturi comerciale și-au produs integral efectele din perspectiva normei de incriminare prev. de art. 253<sup>1</sup> Codul penal din 1969 mai exact, atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu beneficiarul au avut loc în perioada în care sintagma „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil.

Prin urmare, constatând admisibilitatea procedurii conform art. 475 C. pr. pen., în baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C. pr. pen., va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea disp. art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în sensul de a lămuri dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015 (prin care s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională), fiind dezincriminată, fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale în sensul art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în situația în care atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu beneficiarul au avut loc anterior datei de 01.10.2011 când a intrat în vigoare Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, când noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial, cum s-a stabilit în par. 20 din Decizia Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015”.

În temeiul art. 426 alin. 2 C.pen. va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
D E C I D E:**

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C. pr. pen., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea disp. art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în sensul de a lămuri dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015 (prin care s-a constatat că sintagma „raporturi comerciale” din cuprinsul dispozițiilor art.301 alin.(1) din Codul penal este neconstituțională), fiind dezincriminată, fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale în sensul art. 253<sup>1</sup> din Codul penal din 1969, în situația în care *atât actul sau decizia funcționarului public cât și raporturile comerciale cu*

*beneficiarul au avut loc anterior datei de 01.10.2011 când a intrat în vigoare Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, când noțiunea de „raport comercial” avea un înțeles normativ determinat și determinabil prin prisma dispozițiilor Codului comercial, cum s-a stabilit în par. 20 din Decizia Curții Constituționale nr.603 din 6 octombrie 2015.*

În temeiul art. 426 alin. 2 C.pen. suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 09.11.2016.

PREȘEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER,

.....

Red. ....

Tehnored. ....

2 ex. – 21.11.2016